

EL KAYYUM

Hiçbir şeye ihtiyaç duymaksızın kendi vasıflarıyla varlığını kaîm kılan. Var olan her şey kendisiyle kaîm olan.

Bakara	<p>255-) Allah O, tanrı yoktur sadece O'dur... Hayy ve Kayyûm (yegâne hayat olan ve herşeyi kendi isimlerinin anlamı ile oluşturan-devam ettiren); O'nda ne uyuklama (âlemlerden bir an için olsun ayrılık), ne de uyku (yaratılmışları kendi hâline bırakıp kendi Zâtî dünyasına çekilme) söz konusudur. Semâlarda ve arzda (âlemlerdeki tümel akıl ve fiiller boyutunda) ne varsa hepsi O'nundur. Nefsinin hakikati olan Esmâ mertebesinden açığa çıkan kuvve olmaksızın (biiznihi) O'nun indinde kim şefaet edebilir... Bilir onların yaşadıkları boyutu ve algılayamadıkları âlemleri... O'nun dilemesi (elvermiş olması) olmadıkça ilminden bir şey ihâta edilemez. Kürsüsü (hükümranlık ve tasarrufu {rubûbiyeti}) semâları ve arzı kapsamıştır. Onları muhafaza etmek O'na ağır gelmez. O Âliyy (sınırsız yüce) ve Azîm'dir (sonsuz azamet).</p>
Âl-i İmran	<p>2-) Allah; tanrı ve tanrısallık yoktur, sadece "HÛ" (HÛ ismi, hüviyeti Zât'a işaret eden isimdir ki birçok yerde önce "HÛ" denerek hüviyeti Zât'ın âlemlerden ve tüm mânâlarla kayıtlıktan berî olduğu vurgulanır, sonra O'nda açığa çıkan bir özelliğe işaret eden isim belirtilir, sözü edilen konuya bağlı olarak); Hayy'dır (hayatın kendisidir) ve Kayyûm'dur (âlemler O'nunla vücud bulur ve devam eder).</p>
Taha	<p>111-) Vechler (yüzler), Hayy ve Kayyûm'a zillet ile boyun eğmiştir... Bir zulüm yüklenen (halife oluşunu fark edemeden vefat eden) kimse hakikaten kaybetmiştir.</p>